Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2018-321
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 8 september 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 25 mei 2018
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft in 1997 bij de Bank een Meegroeihypotheek met een daaraan gekoppelde Meegroeiverzekering afgesloten. Uit het door Consument te storten bedrag in het premiedepot zou de verzekeringspremie worden voldaan. In 2004 is tussen partijen een nieuwe overeenkomst tot stand gekomen, waarbij de hypotheekrente is verlaagd. Hierdoor is ook de rentevergoeding op het premiedepot gedaald en is het premiedepot eerder leeggeraakt dan verwacht. Consument meent dat de Bank hem op drie momenten had moeten wijzen om de omvang van de risico's van een rentewijziging, te weten bij aanvang van de lening in 1997, ten tijde van de rentewijziging in 2004 en ten tijde van de structurele rentedaling. De Commissie oordeelt dat de zorgplicht van de Bank, zeker in het licht van de in 1997-1998 geldende wet- en regelgeving, niet zo ver strekt dat zij Consument diende te wijzen op de mogelijke omvang van de eventuele gevolgen van een rentewijziging. Bovendien is Consument in het aanvraagformulier en de overeenkomst gewezen op het feit dat een wijziging in de hypotheekrente invloed kan hebben op het premiedepot. Voorts merkt de Commissie op dat van de Bank niet kan worden verwacht dat zij ten tijde van een renteherziening nagaat of de keuze die een consument maakt in overeenstemming is met diens initiële wensen en uitgangspunten. De structurele rentedaling is overigens een feit van algemene bekendheid en kan derhalve naar redelijkheid en billijkheid niet aan de Bank worden toegerekend. De Commissie oordeelt dat de klacht ongegrond is en wijst de vordering af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 april 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1. In augustus 1997 heeft tussen partijen een adviesgesprek plaatsgevonden met betrekking tot een Meegroeihypotheek. Dit betreft een hypothecaire geldlening waaraan een Meegroeiverzekering is gekoppeld. Uit het premiedepot wordt de premie voldaan. Op 6 augustus 1997 heeft de Bank een algemeen overzicht aan Consument verstrekt, waarin onder andere de premie, uitkeringen uit het premiedepot en het fiscaal voordeel zijn opgenomen. De bedragen zijn gebaseerd op een hoofdsom van ƒ 265.000,00 tegen een rente van 7,00% met een looptijd van 25 jaar.

2.2. Op 13 november 1997 heeft Consument het aanvraagformulier Meegroeiverzekering ingevuld voor een hypothecaire geldlening ter grootte van ƒ 265.000,00 tegen een rente van 6,70% met een rentevastperiode van 10 jaar. In het aanvraagformulier is, voor zover relevant, opgenomen:

> "***Beleggingen en opbrengsten***
> *Doelvermogen na 25 jaar : ƒ 265.000,–*
> *Doelvermogen Hypotheekrenterek. : ƒ 265.000,–*
> *Renteperc. Hypotheekrenterekening : 6,70%*
> *Het doelvermogen is gegarandeerd. Bij wijziging van de hypotheekrente zal de premie worden aangepast.*
>
> ***Premiedepot***
> *Premiedepot : ƒ 65.149,–*"

Op 14 november 1997 is de akte van hypothecaire geldlening onder deze voorwaarden bij de notaris gepasseerd.

2.3. Op de onderliggende overeenkomst zijn onder andere de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing. Hierin is, voor zover relevant, bepaald:

> "***Artikel 2: Zorgplicht bank en cliënt***
> *1. De bank neemt bij haar dienstverlening de nodige zorgvuldigheid in acht en houdt daarbij naar beste vermogen rekening met de belangen van de cliënt. (…)*"

2.4. Op 20 januari 1998 is een ABN AMRO Depotrekening geopend.

Conform het aanvraagformulier Meegroeiverzekering heeft Consument een bedrag van ƒ 65.149,00 in het depot gestort. De door Consument in het depot gestorte gelden dienden om de premie van de aan de hypothecaire geldlening gekoppelde Meegroeiverzekering te betalen tijdens de looptijd van de producten. In de overeenkomst is, voor zover relevant, bepaald:

"De Bank verbindt zich ten opzichte van de Depothouder om gedurende de duur van deze overeenkomst rente aan de Depotrekening te te voegen op basis van een rente per jaar die gelijk is aan de rente van de aan onder 2 genoemde verzekeringsovereenkomst gekoppelde hypothecaire lening met een afslag van 1,5%, zolang de renteperiode van die hypothecaire lening ongewijzigd blijft. Indien de renteperiode van de hierboven genoemde hypothecaire geldlening wordt gewijzigd, dan wordt de afslag opnieuw overeengekomen. Indien de hypothecaire geldlening met ongewijzigde renteperiode wordt voortgezet, wordt bij wijzigingen van de rente van de hypothecaire geldlening de rentevergoeding op de Depotrekening overeenkomstig aangepast met inachtneming van de afslag."

Consument ontvangt maandelijks afschriften waarop het saldo van het depot is vermeld. De rente ten aanzien van het premiedepot bedroeg bij aanvang 5,2% per jaar.

2.5. Op 9 februari 2004 heeft de Bank een nieuwe offerte voor een Meegroeihypotheek aan Consument uitgebracht. Deze offerte gaat uit van een rente van 6,7% en een rentevaste periode van 10 jaar. Ter zitting is komen vast te staan dat Consument na deze offertedatum een taxatierapport aan de Bank heeft verstrekt. De Bank heeft vervolgens op 17 mei 2004 een nieuwe offerte voor een Meegroeihypotheek aan Consument verstrekt, waarmee de offerte van februari 2004 is komen te vervallen. In de offerte van 17 mei 2004 is een rente van 6,4% met een rentevastperiode van 10 jaar opgenomen. Deze rentedaling is van invloed geweest op rentevergoeding op het premiedepot, die derhalve is gedaald van 5,2% naar 4,9%. Consument heeft de offerte op 24 mei 2004 voor akkoord ondertekend.

2.6. Door de daling van de rentevergoeding op het premiedepot in mei 2004 is de premie van de verzekering en dus de maandelijkse onttrekking gestegen. Het premiedepot vertoonde daardoor al op 28 december 2016, ondanks de looptijd tot 2022, een debetstand.

2.7. Op 6 maart 2017 heeft Consument de Bank telefonisch benaderd en heeft verzocht om een opgave van het rentetarief behorend bij een rentevastperiode van vijf jaar en heeft verzocht om een verklaring omtrent de invloed hiervan op zijn bestaande hypothecaire geldlening. De Bank heeft Consument op 7 maart 2017 een berekening toegestuurd op basis van de toen geldende rentetarieven (1,84%). Consument heeft geconcludeerd dat dit een forse lastenverzwaring zou inhouden en heeft geïnformeerd naar de mogelijkheden om de hypothecaire geldlening vervroegd af te lossen. De Bank heeft Consument in reactie hierop per e-mail op 9 maart 2017 bericht:

"Er kan een berekening gemaakt worden welk bedrag u kunt aflossen op de Meegroeidelen, waarbij u binnen de fiscale bandbreedte kunt blijven. Bij een extra aflossing wordt de rente die u betaald lager en omdat het doelkapitaal van de polis aangepast wordt, ook het maandelijkse premiebedrag. Maar zoals aangegeven moet dit wel fiscaal passend zijn.

Een andere mogelijkheid zou kunnen zijn om de polissen af te kopen en met de waarde de hypotheek deels af te lossen. Voor het restant kan dan een andere aflossingsvorm worden afgesproken. Dit is wel een adviesgevoelige mutatie en zal via een adviseur wonen verlopen. (...)"

2.8. Op 4 november 2017 heeft Consument het renteherzieningsvoorstel van de Bank ondertekend en heeft hierbij gekozen voor een maandvariabele rente (op dat moment 1,9%). De vergoeding op het premiedepot is derhalve sinds die datum ook afhankelijk van de variabele rente en de premie is gestegen om het doelkapitaal te bereiken.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1. Consument vordert een bedrag van ruim € 16.000,00 bestaande uit € 5.500,00 dat hij meer dient in te leggen nu het premiedepot eerder dan verwacht is leeggeraakt en € 10.670,00 aan renteverschil.

Als mogelijke oplossing heeft Consument aangedragen dat de Bank hem een gunstig aanbod met betrekking tot de voortzetting van de lening doet, waarbij de Bank de daaraan verbonden administratieve kosten voor haar rekening neemt. De poging tot bemiddeling tijdens de hoorzitting heeft niet tot een minnelijke oplossing van het geschil geleid.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2. De vordering van Consument steunt, kort weergegeven, op de volgende grondslag. De Bank heeft naar mening van Consument haar zorgplicht op drie momenten geschonden. Het betreft de schending van de zorgplicht ten tijde van de aanvraag van de hypothecaire geldlening, ten tijde van de renteherziening in 2004 en ten tijde van de structurele rentedaling ten gevolge van de economische crisis. Consument heeft ter onderbouwing van zijn stelling de volgende argumenten aangevoerd:

- de oorspronkelijke afspraak was dat het premiedepot afdoende zou zijn voor betaling van de premies gedurende de gehele looptijd van de hypothecaire geldlening. De inleg op het premiedepot was ƒ 65.149,00. Dit is een dusdanig specifiek bedrag, dat dit impliceert dat er een precieze berekening aan ten grondslag ligt. De Bank heeft Consument nooit duidelijk gemaakt dat de berekening eigenlijk niet meer dan fictief is;
- de Bank heeft Consument niet, of in ieder geval niet volledig, geïnformeerd over de (omvang van de) risico's van de Meegroeihypotheek en het daaraan gekoppelde premiedepot. Door de minimale rentewijziging van 0,3% was het premiedepot ruim zes jaar eerder leeg dan hem was voorgerekend. Bij de huidige rente zou Consument ongeveer € 5.500,00 meer moeten inleggen dan hem was voorgespiegeld.

Vanwege de huidige lage rentestand wordt de premie bovendien heel erg hoog. De rente is aftrekbaar, maar de premie niet;

- de verplichting van de Bank om Consument te informeren over omvang van de risico's vloeit voort uit de zorgplicht, zoals is opgenomen in artikel 2 van de Algemene Bankvoorwaarden en op de website banken.nl, waar als onderdeel van de zorgplicht van banken is genoemd: "*Tevens zal de bank de klant moeten informeren over de omvang van de risico's die verbonden zijn aan een bepaalde product of dienst.*" Het behoort daarom tot de zorgplicht van de Bank om hem tijdig te informeren over renteontwikkelingen, aangezien het hem niet duidelijk was dat de rente niet zomaar weer op het niveau van voor de economische crisis zou komen. De Bank heeft de constructie te rooskleurig voorgespiegeld;
- bij aanvang van de hypothecaire geldlening in 1998 heeft Consument gekozen voor een rentevastperiode van 10 jaar. Op 24 mei 2004 is echter een nieuwe offerte voor een Meegroeihypotheek aan hem verstrekt. Consument kan zich niet herinneren wat daarvoor de reden was, noch dat hij de Bank daarvoor toestemming heeft gegeven;
- de looptijd van het premiedepot was 25 jaar, waarbij een rentevastperiode van tweemaal 10 jaar is overeengekomen en de laatste periode derhalve uit vijf jaar bestaat. De huidige rentedaling naar 1,90% heeft daarom een extra grote impact voor Consument. De premie zal globaal stijgen van € 912,60 naar € 6.984,00. Alhoewel de hypotheekrente met een vergelijkbaar bedrag omlaag gaat, is het verschil niet (meer) fiscaal aftrekbaar. De Bank heeft Consument hierop niet geattendeerd en heeft dus niet naar beste vermogen de belang van Consument behartigd.

Verweer van de Bank

3.3. De Bank heeft, kort weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- het is voor de Bank niet te achterhalen wat in het adviesgesprek van 1997 is besproken. Echter wist Consument, althans behoorde hij te weten dat een daling van de hypotheekrente met zich mee zou brengen dat er minder rente vergoed zou worden op het depot en dat bovendien geen sprake was van een garantie dat de rente gedurende de gehele looptijd ongewijzigd zou blijven. Dit is tevens in de overeenkomst van de depotrekening opgenomen (zie rechtsoverweging 2.4). Ook in het aanvraagformulier is een soortgelijke bepaling opgenomen (zie rechtsoverweging 2.2). Als de voornoemde bepalingen Consument onvoldoende duidelijk waren, had hij dit moeten aangeven.
- overigens had Consument in 2004, ten tijde van de renteherziening, moeten weten dat het depot niet toereikend zou zijn. De grootte van het depot was berekend op basis van de hypotheekrente van 6,7%. Bij gelijkblijvende rente zou het depot voldoende zijn om de premie gedurende de looptijd te voldoen. Consument wist echter dat de rente niet gelijk zou blijven. Indien hij dit wel had gewild, had hij moeten kiezen voor een rentevastperiode van 25 jaar. Door de daling van de hypotheekrente van 6,7% naar 6,4%, is de jaarlijkse premie in 2004 echter gestegen van € 738,54 naar € 912,60. Overigens ontvangt Consument afschriften waarop de waarde van het premiedepot is vermeld. Nu hij zich pas in 2017 heeft beklaagd, is de vordering op grond artikel 3:310 Burgerlijk Wetboek (BW) verjaard;

- de rentedaling is niet de enige reden dat het depot eerder dan verwacht leeg is, want dit scheelt maar € 300,00. Dat Consument nu meer moet inleggen om het doelvermogen te behalen, komt omdat de rente nu historisch laag is. Dit kan de Bank echter niet worden verweten en een waarschuwing aan Consument had de situatie niet anders gemaakt. Het was immers niet mogelijk om gelden aan het depot toe te voegen. Dus ook indien Consument expliciet was gewaarschuwd, zou het niet mogelijk zijn geweest om gelden bij te storten zodat tot aan het einde van de looptijd de premies zouden kunnen worden voldaan;
- de door Consument gevorderde schade is geen schade, nu het de premie betreft die Consument de komende jaren dient te voldoen. Dit betreft immers de inleg waarmee het leningdeel aan het einde van de looptijd dient te worden afgelost. Er zou slechts sprake zijn van schade indien Consument in 1998 een andere keuze zou hebben gemaakt. De Bank acht dit niet aannemelijk, omdat er voor hem geen gunstigere alternatieven waren;
- de Bank is bereid Consument een kosteloos adviesgesprek te bieden. Consument heeft dit aanbod niet geaccepteerd.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1. Aan de Commissie ligt de vraag voor of de Bank de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden. De Commissie oordeelt dat deze vraag ontkennend dient te worden beantwoord en overweegt hiertoe als volgt.

Beroep van de Bank op verjaring

4.2. Het verst strekkende verweer van de Bank is dat de vordering van Consument is verjaard op grond van artikel 3:310 BW. Dat artikel bepaalt, voor zover hier van belang, dat een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon aldus worden opgevat dat het hier gaat om een daadwerkelijke bekendheid, zodat het enkele vermoeden van het bestaan van schade niet volstaat. De verjaringstermijn van artikel 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de door hem geleden schade in te stellen. Deze maatstaf bevat een subjectief element, namelijk dat de verjaringstermijn pas gaat lopen wanneer de benadeelde voldoende zekerheid heeft verkregen dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon (*zie HR 31 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:552*).

4.3. De Commissie oordeelt ten aanzien van het beroep op verjaring dat niet is komen vast te staan dat Consument op 24 mei 2004 daadwerkelijk bekend was met het bestaan van (de hoogte van) de schade. Alhoewel de Commissie van oordeel is dat Consument eerder dan de datum van zijn klacht had behoren te weten dat het premiedepot voortijdig leeg zou raken, kan niet worden vastgesteld dat hij hiermee meer dan vijf jaar voor indienen van de klacht bekend was. De Commissie oordeelt daarom dat het verweer van de Bank ongegrond is.

Schending van de zorgplicht bij aanvang

4.4. Consument heeft gesteld dat de Bank hem in 1998 ten tijde van het aangaan van de hypothecaire geldlening niet heeft gewezen op de omvang van de risico's van de Meegroeihypotheek. De Bank heeft gesteld dat op basis van haar administratie niet is te achterhalen of Consument hierop expliciet is gewezen, echter dat het aannemelijk is dat dit wel is gedaan. Consument acht dit verweer onvoldoende en heeft verwezen naar de website banken.nl, waarop is vermeld dat het wijzen op de omvang van risico's tot de zorgplicht van de Bank behoort.

4.5. De Commissie stelt voorop dat wet- en regelgeving leidend is en dat de website banken.nl niet als dusdanig kan worden gekwalificeerd. Op grond van (artikel 2 van) de Algemene Bankvoorwaarden en uit hoofde van de maatschappelijke functie heeft een bank een zorgplicht jegens haar cliënten. Die zorgplicht houdt in dat de Bank, wanneer zij een krediet (zoals een hypothecaire geldlening) verstrekt, zodanig onderzoek verricht naar de financiële en persoonlijke situatie van een cliënt dat zij een afgewogen beslissing kan nemen over de vraag of de kredietnemer naar redelijke verwachting over voldoende bestedingsruimte zal beschikken om aan de verplichtingen uit de kredietovereenkomst te voldoen. Onder omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer een bank adviseert over een complex product, kan op de betreffende bank een verzwaarde zorgplicht rusten.

4.6. De Commissie heeft eerder geoordeeld dat de Meegroeihypotheek met daaraan gekoppeld een meegroeiverzekering een complex product betreft (*zie Kifid GC 2016-120*). In beginsel rust derhalve op de Bank een bijzondere zorgplicht, echter is de Commissie van oordeel dat deze zorgplicht, te meer in het licht van de in 1997 / 1998 geldende wet- en regelgeving, niet dusdanig ver strekt dat de Bank dient te wijzen op de omvang van de eventuele gevolgen van een rentewijziging. Ook voor de Bank is een dergelijke impact gedurende het aanvraagtraject immers niet te voorzien. Daarbij komt dat de Bank Consument in het aanvraagformulier en de overeenkomst heeft gewezen op het feit dat een wijziging in de hypotheekrente invloed kan hebben op het premiedepot. Van de Bank kan niet worden verwacht dat zij een specifieke(re) berekening maakt voor diverse scenario's.

4.7. De Commissie merkt op dat Consument ter zitting nieuwe argumenten heeft aangedragen met betrekking tot dit klachtonderdeel. De door Consument aangedragen stellingen zijn ingebracht na dupliek en dienen te worden aangemerkt als tardief, omdat de Bank in dit stadium van de procedure niet in de gelegenheid kon worden gesteld om een gedegen onderzoek te verrichten en zich te verweren. De Commissie is daarom genoodzaakt de door Consument nieuw aangevoerde argumenten buiten beschouwing laten.

Schending van de zorgplicht bij renteherziening

4.8. Voorts heeft Consument gesteld dat de Bank hem ten tijde van de renteherziening in 2004 had moeten informeren over de risico's met betrekking tot de hypothecaire geldlening in combinatie met het premiedepot. Ten aanzien hiervan merkt de Commissie op dat de maatschappelijke functie van de Bank in haar relatie met Consument een zorgplicht met zich meebrengt, waarvan de inhoud en omvang afhangt van de omstandigheden van het geval (*zie HR 9 januari 1998, LJN:ZC2536, NJ 1999, 285*). Die zorgplicht van de Bank ontslaat Consument echter niet van de verplichting van het doen van eigen onderzoek. Juridisch gezien is van belang dat van een omzichtige en oplettende consument mag worden verwacht dat hij of zij zich voor het aangaan van een overeenkomst redelijk inspant om de betekenis van de overeenkomst en de daaruit voortvloeiende verplichtingen en risico's te doorgronden (*zie HR 5 juni 2009, LJN BH2822, RvdW 2009, 685*). Consument heeft ook ter zitting erkend dat op hem ook een zekere verantwoordelijkheid rust en dat hij zich beter had kunnen laten informeren. Dit neemt niet weg dat Consument meent dat op de Bank een gelijke verantwoordelijkheid rust.

4.9. Op grond van de voorgaande overweging oordeelt de Commissie dat van de Bank in beginsel niet kan worden verwacht dat zij, als een consument zijn rentevastperiode verlengt (in onderhavig geval in mei 2004), nagaat of de keuze die Consument maakt in overeenstemming is met diens initiële wensen en uitgangspunten (*zie GC Kifid, 29 januari 2018, nr. 2018-067*). Consument was reeds bekend met het feit dat een wijziging van de hypotheekrente van invloed zou kunnen zijn op het premiedepot. Alhoewel hij de rentedaling van 0,3% als 'gering' kwalificeert, doet dit geen afbreuk aan het feit dat hij ermee bekend was dat het van invloed zou zijn. Daarbij komt dat hij maandelijks afschriften ontvangt waarop de omvang van het depot is vermeld. De Commissie is van oordeel dat Consument op basis van de afschriften had kunnen weten dat het saldo op het premiedepot ontoereikend zou zijn.

4.10. De Commissie merkt op dat Consument ook ten aanzien van dit klachtonderdeel ter zitting nieuwe argumenten heeft aangedragen. De door Consument aangedragen stellingen zijn ingebracht na dupliek en dienen te worden aangemerkt als tardief. De Commissie laat daarom de door Consument nieuw aangevoerde argumenten buiten beschouwing.

Schending van de zorgplicht bij structurele rentedaling

4.11. Ten aanzien van de stelling van Consument dat de Bank hem ten tijde van de structurele rentedaling had moeten informeren over de (omvang van de) risico's, oordeelt de Commissie dat structurele rentedalingen op de hypotheekmarkt niet aan de Bank kunnen worden toegerekend. Nu dit een feit van algemene bekendheid is, kan van de Bank niet worden verwacht dat zij al haar afzonderlijke cliënten informeert over mogelijke risico's.

4.12. Op grond van de voorgaande overwegingen oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank haar zorgplicht jegens Consument heeft geschonden. Overigens zou het de Bank sieren indien zij haar aanbod voor een kosteloos adviesgesprek gestand doet. De Commissie oordeelt dat de klacht ongegrond is en wijst de vordering af.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.